

การปกครองระบอบประชาธิปไตย

การปกครองระบอบประชาธิปไตยถือกำเนิดขึ้นครั้งแรกในสมัยกรีกโบราณ โดยมีลักษณะสำคัญ ดังนี้

1. **ลักษณะทางสังคม** คือ ความเสมอภาคในการดำเนินชีวิต ทุกคนมีส่วนร่วมเท่าเทียมกัน
2. **ลักษณะทางเศรษฐกิจ** คือ ประชาชนมีโอกาสจะได้รับประโยชน์สุขทางเศรษฐกิจ
3. **ลักษณะทางการเมือง** คือ ประชาชนมีสิทธิทางการเมือง เช่น การออกเสียงเลือกตั้ง

สำหรับความเป็นมาของประชาธิปไตยในประเทศไทยในปัจจุบัน ได้เริ่มต้นขึ้นให้เห็นเป็นรูปธรรมในรัชสมัยพระบาทสมเด็จพระจุลจอมเกล้าเจ้าอยู่หัว

พระองค์ทรงดำเนินรัฐประศาสน์นโยบาย เพื่อเป็นการปูพื้นฐานการปกครองในระบอบประชาธิปไตยอย่างค่อยเป็นค่อยไปดังเช่น โปรดเกล้าฯ ให้ตั้งสภาที่ปรึกษาราชการแผ่นดินและสภาที่ปรึกษาในพระองค์ เพื่อถวายเป็นคำปรึกษาและความคิดเห็นต่าง ๆ เกี่ยวกับการปกครอง และเมื่อถึงสมัยพระบาทสมเด็จพระปกเกล้าเจ้าอยู่หัว เสด็จขึ้นครองราชสมบัติในปีพุทธศักราช 2468

พระองค์ทรงตั้งพระราชปณิธานแน่วแน่ที่จะวางรากฐานการเมืองการปกครองในระบอบประชาธิปไตย ดังปรากฏหลักฐานและเอกสาร การเตรียมการพระราชทานรัฐธรรมนูญให้แก่ประชาชนหลายครั้ง

แต่ถูกยับยั้งจากที่ประชุมอภิรัฐมนตรีสภาว่ายังไม่ถึงเวลาอันสมควรช่วงเวลานั้นกระแสการเรียกร้องการปกครองระบอบประชาธิปไตยมีความรุนแรงยิ่งขึ้นจนในที่สุดมีกลุ่มบุคคลที่เรียกตัวเองว่า คณะราษฎร ได้ร่วมกันดำเนินการเพื่อให้มีการเปลี่ยนแปลงการปกครองจากระบอบสมบูรณาญาสิทธิราชย์ มาเป็นระบอบประชาธิปไตย

ในวันที่ 24 มิถุนายน พุทธศักราช 2475 และได้ประกาศใช้รัฐธรรมนูญปกครองแผ่นดินสยามชั่วคราว ในปีพ.ศ.2475 ซึ่งถือเป็นรัฐธรรมนูญฉบับแรกของไทย

ลักษณะการปกครองในระบอบประชาธิปไตยของประเทศไทย

1. ประเทศไทยเป็นอาณาจักรอันหนึ่งอันเดียวกัน จะแบ่งแยกไม่ได้
2. เป็นรัฐที่ปกครองในระบอบประชาธิปไตยแบบรัฐสภา อันมีพระมหากษัตริย์เป็นประมุข
3. อำนาจในการปกครองมาจากประชาชนหรืออำนาจอธิปไตยเป็นของปวงชนชาวไทย
4. สิทธิเสรีภาพของประชาชนได้รับการคุ้มครองโดยรัฐ
5. รัฐธรรมนูญถือเป็นกฎหมายสูงสุดของประเทศที่กฎหมายอื่นจะขัดมิได้
6. อำนาจอธิปไตยมี 3 อำนาจ คือ

อำนาจบริหาร มีหน้าที่ในการบริหารประเทศให้มีความเจริญรุ่งเรือง

อำนาจนิติบัญญัติ มีหน้าที่ในการบัญญัติกฎหมายขึ้นมาใช้บังคับภายในประเทศ

อำนาจตุลาการ มีหน้าที่พิพากษาคดีความต่าง ๆ ให้เป็นไปด้วยความบริสุทธิ์ ยุติธรรม